

enam kui viissada elawad muidu, ja neid nimeta-tasse metslasteks. Uga tuttame nüüd jutule jälle tagasi.

Martin lastis ennast fa corporationi siisse üles wörrta, ehet full tal aega ja raha palju ei olnud. Sisse kirjutades peab iga üks üles andma, kust ko-hast ja mis rahwa seast ta pärit on. Tema kirjutas siisse, et ta Sakslane olla, ehet full lugeja teab, et see õige ei olnud. Sedä tegi ta esiteks selle pärast, et ta arwas ennast Sakslase olewat, sest et Saksa koolis oli läinud, ja teiseks, et ta hääbenes Eestlane olla. See oli sel ajal nõnda, nüüd on aši muidugi hoopis teiseks saanud, ehet full fa nüüdgi niisuguseid on, kes oma suguseltsi ära salgawad, mis muidugi ei neile enestele ega meie rahwale auuks ei ole.

Mature aega pärast seda, kui Martin studendiks oli saannud, tuli tema häätegija baroni proua liinna ja lastis Martini oma juure kutsuda. Martin läks. Proua ütles talle:

„Koh, Martin, ma soowin Sulle õnne, et Sa-juba nii kaugelole oled jöudnud.“

„Kõigest südamest tänan Teid, baroni proua,“ ütles Martin waimustatud. „Üksi Teie hoole läbi olen ma nii kaugelole saanud. Muidu ei oleks ma rohtinud selle pääle mõeldagi. Surma tunnini ei taha ma seda Teie häätegužära unustada.“

„Hää full“, vastas proua, „ma rõõmustan, et ma seda olen teinud ja sind aidanud, ma rõõ-mustan ka, et sa issa nii usin oled olnud. Uga kuda nüüd sinu aši peab edasi minema, sest suute, kooli pääl saab sul rohkem kui siia maani gymnasiumi

abi waja olema, ja sels on minu föriwaline futur nature wäike! Sellegi pärast tahab sulle jöudu mõöda abi anda ja mitte nüüd seda sinult tagasi tömmata. Räägi ise ja fa mina tahab professoritega rääkida, et fa univeesiteedi poolt abi (stipendiumi) saab.“

„Uus ja suur tänu Teile, amlif proua,“ ütles Martin südamest.

„Ma olen kuulnud,“ ütles proua edasi „et sa hää flaueri mängija pead olema, ja et fa minu tütar hääl meeles sinuga mängib, siis wõite veel sagedamine ühes koos mängida, sest Ella jääb veel paatiks aastaks siia liinna kooli. See on temale fa õpetuseks.“

„Kõigest südamest olen walmis seda tegemas.“ vastas Martin, „ja täنان Teid selle loa eest, sest et ma mängimist armastan.“

Kad rääkisiwad veel mõndagi, siis jättis Martin proua Jumalaga ja läks ära. Proual oli wäga hää meel, et Martin nii ilusaks, sirgeks ja targaks nooreks meheks saanud. Ta pidas oma sõna, ja andis fa edaspidi oma jagu abi. Martin tegi ühe wäikese eksamni universitedis ära, ja talle anti fa univeesiteedi poolt abi, nõnda sai ta õige ilusaste sääl läbi, ega olnud tal puudust.

Varsti oli ta fa corporationi selsimeestele õige armsaks saanud, ja juba esimese poolaasta lõpul sai ta wärtwimütsi kandmise loa. Ta oli osav ja lätsmas noor mees igas sohas nii hästi pidulaual kui webilemisse põrandal, nii hästi perekondadeb fui selsimeeste lebbel.